

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty:

1. Zarzut pierwszy

- Pozwana naruszyła art. 52 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 ⁽¹⁾, ponieważ na podstawie zaskarżonej decyzji wykonawczej nałożyła korektę finansową, mimo że skarżąca zastosowała współczynnik zmniejszenia w odniesieniu do przydziału uprawnień do płatności dla rolników z obszarów górskich zgodnie z art. 24 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 ⁽²⁾. Korekty finansowej w tym zakresie dokonano zatem niesłusznie.

2. Zarzut drugi

- Pozwana naruszyła art. 52 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 poprzez nałożenie korekty finansowej, mimo że wykorzystanie rezerwy krajowej do celów działań naprawczych podjętych w odniesieniu do rolników użytkujących pastwiska i liniowe zmniejszenie w celu uniknięcia przekroczenia pułapu krajowego byłoby zgodne z prawem Unii. Skarżąca mogła powołać się w tym celu na art. 30 ust. 7 lit. b) lub na art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013. Korekty finansowej w tym zakresie dokonano zatem niesłusznie.

3. Zarzut trzeci

- Pozwana naruszyła art. 52 ust. 4 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, ponieważ odmówiła finansowania również wydatków w ramach EFRG, które zostały poniesione przed 26 listopada 2016 r., a więc ponad 24 miesiące przed datą powiadomienia przez pozwaną pismem z dnia 27 listopada 2018 r. o wynikach weryfikacji.

4. Zarzut czwarty

- Pozwana naruszyła obowiązek uzasadnienia, o którym mowa w art. 296 akapit drugi TFUE, ponieważ absolutnie nie odniosła się do argumentów skarżącej dotyczących klasyfikacji pastwisk górskich na podstawie przepisów krajów związkowych dotyczących pastwisk górskich, a zatem nie uzasadniła należyście i w sposób wystarczający zarzucanego skarżącej naruszenia zasad obiektywizmu i równego traktowania przy stosowaniu odstępstwa przewidzianego w art. 24 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. 2013, L 347, s. 549).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009.

Skarga wniesiona w dniu 18 sierpnia 2022 r. – CrossFit/EUIPO – Pitk Pelotas (CROSSWOD EQUIPMENT)

(Sprawa T-506/22)

(2022/C 389/17)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: CrossFit LLC (Boulder, Kolorado, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat D. Mărginean)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Pitk Pelotas, SL (Noain, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy CROSSWOD EQUIPMENT – zgłoszenie nr 18 064 486

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 22 czerwca 2022 r. w sprawie R 325/2021-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w części;
- zmianę zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Pitk Pelotas, SL kosztami poniesionymi przez CrossFit, LLC w ramach niniejszego postępowania, postępowania przed Izbą Odwoławczą oraz w postępowania przed Wydziałem Sprzeciwów.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 ze względu na błędne stwierdzenie przez Pierwszą Izbę Odwoławczą, że nie zachodzi prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w stosunku do wcześniejszych znaków towarowych CROSSFIT;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 ze względu na błędne stwierdzenie przez Pierwszą Izbę Odwoławczą, że nie zachodzi prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w stosunku do wcześniejszego znaku towarowego CROSS;
- Naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 ze względu na błędne stwierdzenie przez Izbę Odwoławczą, że skarżąca nie wykazała posiadania przez jej wcześniejszy znak towarowy CROSSFIT renomy w obrębie Unii, w związku z usługami z klasy 41.

Skarga wniesiona w dniu 22 sierpnia 2022 r. – Bimbo/EUIPO – Bottari Europe (BimboBIKE)

(Sprawa T-509/22)

(2022/C 389/18)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bimbo, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J. Carbonell Callicó)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Bottari Europe Srl (Pomponesco, Włochy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego BimboBIKE – zgłoszenie nr 18 274 340

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 16 czerwca 2022 r. w sprawie R 2110/2021-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;